

Po 50 latach znów w Krakowie

Światowy Kongres Górniczy

Józef Dubiński¹

W dniach 7–11 września 2008 r. Polska była gospodarzem XXI Światowego Kongresu Górniczego. Jest to wielkie wyróżnienie dla naszego kraju i dla środowiska ludzi związanych z górnictwem. Patronat nad kongresem objął prezydent Rzeczypospolitej Polskiej Lech Kaczyński. Kongres odbywał się w Polsce już po raz drugi i posiadał jubileuszowy charakter, bowiem przed 50 laty, we

wrześniu 1958 r., miał miejsce w Warszawie pierwszy kongres, inaugurujący działalność tej ważnej międzynarodowej organizacji górniczej o nazwie Światowy Kongres Górniczy. Idea jej powstania zrodziła się w Polsce i związana jest z nazwiskiem Bolesława Krupińskiego, profesora Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie, światowego formatu inżyniera górnika, wybitnego organizatora życia gospodarczego i wielkiego patrioty.

Organizacja Światowy Kongres Górniczy powstała w okresie istnienia żelaznej kurtyny, dzielącej świat po II wojnie światowej na dwa obozy, i zamysłem jej twórców było nawiązanie wzajemnej współpracy, pomocy oraz przyjaźni ludzi w obszarze górnictwa, pomimo istnienia wielu różnego rodzaju przeszkód. Jej powstaniu sprzyjał fakt, że górnictwo w odbudowującej się Europie, a także na świecie, stało się w tym czasie filarem rozwoju gospodarki. Węgiel i stal dominowały, a powstała w 1952 r. Europejska Wspólnota Węgla i Stali dała początek dzisiejszej

¹ Prof. dr hab. inż.; przewodniczący Międzynarodowego Komitetu Organizacyjnego XXI Światowego Kongresu Górniczego.



Unii Europejskiej. Ludzie górnictwa – ze Wschodu i z Zachodu – potrafili wylamać się z zasięgu żelaznej kurtyny, bo przecież kolejne kongresy, już w latach 60. XX w., odbywały się w takich miastach, jak Praga, Salzburg, Londyn, Moskwa, Madryt. Potwierdza to wielką determinację twórców Światowego Kongresu Górniczego i specyficzne cechy ich charakteru – pracowitość, odpowiedzialność, przyjaźń i solidarność zawodową.

Cheć zaznaczyć, że jedną z głównych form działalności organizacji Światowy Kongres Górniczy jest właśnie organizowanie w okresach dwu-, trzyletnich kongresów górniczych w wymiarze światowym. Poza tym mają miejsce coroczne sesje Międzynarodowego Komitetu Organizacyjnego, zazwyczaj połączone z krajowymi konferencjami górniczymi, które określają bieżące kierunki działalności organizacji. Są także cztery specjalistyczne międzynarodowe instytucje stowarzyszone z kongresem, działające w zakresie mechaniki górotworu, miernictwa górniczego, aerologii górniczej i automatyki górniczej.

Każdy odbywający się Światowy Kongres Górniczy jest w kraju gospodarza wielkim górniczym świętem międzyna-

rodowej społeczności, reprezentującej ludzi nauki i różnych gałęzi przemysłu związanych z pozyskiwaniem bogactw mineralnych ziemi – kopalń, producentów maszyn i urzędów dla górnictwa, instytucji naukowych, biur projektowych, organów państwowego nadzoru górniczego i wielu innych. Tak było również w czasie tegorocznego kongresu.

Obrady kongresowe dotyczyły różnych rodzajów górnictwa, a więc surowców energetycznych, takich jak węgiel kamienny i brunatny, rudy metali, surowce skalne i chemiczne, i koncentrowały się na aktualnie najważniejszych problemach tych górnictw. Starano się także nawiązać do motta kongresu: „Nowe wyzwania i wizje dla górnictwa”. Motto to mocno akcentuje, że przed współczesnym górnictwem stoją rozliczne – ogólnościowe – wyzwania technologiczne, ekonomiczne, środowiskowe i społeczne. Wyzwania te wymagają nadal wzajemnej współpracy, wymiany wiedzy i doświadczeń oraz pomocy tym, którzy jej potrzebują. A tej pomocy i współpracy pilnie oczekuje wiele rozwijających się górniczych krajów na świecie. Dzięki takiej filozofii działania i konsekwencji w jej realizacji, Światowy Kongres Górniczy od wielu lat jest najlepszym na świecie miejscem spotkań ludzi związanych z górnictwem. To, że XXI Światowy Kongres Górniczy odbył się w Polsce, było dla naszego kraju wielką, niepowtarzalną szansą zaprezentowania naszej bogatej górniczej historii, dorobku i perspektyw rozwoju krajowego przemysłu wydobywczego surowców mineralnych.

W kongresie wzięło udział ok. 1500 osób, wliczając w to uczestników kongresowych sesji satelitarnych, jakie miały miejsce w Katowicach, Lubinie, Bełchatowie i w Wieliczce.

Od kilkunastu lat wraz z obradami WMC organizowane są wystawy górnicze Mining Expo, które cieszą się dużym zainteresowaniem nie tylko uczestników Światowego Kongresu Górniczego, ale także kadry inżyniersko-technicznej w kraju gospodarza kongresu oraz sąsiednich krajów. W czasie obecnego kongresu taka wystawa była zlokalizowana w nowoczesnym centrum wystawienniczym Expo Silesia w Sosnowcu. Udział ponad 270 wystawców z 23 krajów sprawił, że była to największa z wystaw górniczych towarzyszących Światowemu Kongresowi Górniczemu. Liczba osób, które zwiedziły wystawę, przekroczyła 20 tysięcy. Udział w obradach wzięli także wicepremier minister gospodarki Waldemar Pawlak, który otworzył wystawę górniczą w Sosnowcu.

Kongres jako organizacja zmieniał się w ciągu minionych 50 lat. Zmiany polityczne i gospodarcze na świecie z jednej strony powodowały powstanie nowych państw, które powiększyły liczbę krajów członkowskich organizacji Światowy Kongres Górniczy, z drugiej zaś strony w wielu państwach, szczególnie Unii Europejskiej, działalność górnicza uległa znacznej redukcji, co przejawia się ich wyraźnie mniejszą aktywnością na forum kongresu lub wręcz rezygnacją z członkostwa w kongresie.

Aktualnie liczba krajów członkowskich wynosi 42 państwa. Staramy się pozyskiwać nowe górnicze kraje świata. Na krakowskim kongresie nowym członkiem organizacji Światowy Kongres Górniczy został Wietnam. Dla bliższego kontaktu z nowym centrum światowego rozwoju górnictwa, jakim jest Azja Południowo-Wschodnia, kongres powołał w 2004 r. regionalny sekretariat dla tych krajów z siedzibą w New Delhi.

Jubileusz 50-lecia istnienia Światowego Kongresu Górniczego to nie tylko dobry moment do refleksji nad przeszłością, ale także czas do dyskusji nad przyszłością tej ważnej dla górnictwa organizacji międzynarodowej. Musi się ona zmieniać, jeśli chce być postrzegana w globalnym świecie górniczym. O tych problemach i propozycjach dyskutowaliśmy na 89. posiedzeniu Międzynarodowego Komitetu Organizacyjnego, organu kierującego Światowym Kongresem Górniczym, które odbyło się w przeddzień inauguracji krakowskiego kongresu, tj. 6 września 2008 r. Chcę podkreślić, że funkcja przewodniczącego tego komitetu od czasów prof. Bolesława Krupińskiego, który przez 15 lat był pierwszym przewodniczącym, jest związana z Polską. Mam zaszczyt ją sprawować od 2004 r.



Po 50 latach przerwy Światowy Kongres Górniczy powrócił do Polski, tym razem do królewskiego Krakowa. To imponujące przedsięwzięcie, będące największym zgromadzeniem górniczej kadry menedżerskiej i naukowej na świecie, odbyło się pod hasłem „Nowe wyzwania i wizje dla górnictwa”.

Całe przedsięwzięcie uważam za niezwykle udane, a przede wszystkim potrzebne, wręcz konieczne. Kongres to niepowtarzalna okazja do spotkania i dyskusji osób związanych z górnictwem na całym świecie.

Nie bez znaczenia jest fakt, że obrady kongresu odbywały się w Polsce. Polskie górnictwo posiada wszelkie atrybuty do tego, by liczyć się na arenie międzynarodowej. Jednocześnie jest gwarantem bezpieczeństwa energetycznego, jak i gwarantem dostaw surowców mineralnych, niezbędnych dla wielu gałęzi polskiej i europejskiej gospodarki. Możemy się poszczycić znakomitymi rozwiązaniami w zakresie produkcji maszyn i urządzeń wykorzystywanych w górnictwie, które eksportujemy do licznych krajów Europy i na inne kontynenty. Co bardzo istotne, w tym światowym wydarzeniu dużą rolę odegrała uczelnia, którą mam zaszczyt kierować.

Kongres był też okazją do spotkania z przedstawicielami i władz rządowych, w rękach których leży przyszłość tego strategicznego sektora polskiej gospodarki. To niezwykle ważne, bowiem wydaje się, że od lat, mimo tak wielkiego potencjału polskiego górnictwa, wciąż za dużo jest polityki, a za mało działania. Potrzeba spójnej strategii rozwoju tego sektora, który jest fundamentem strategii bezpieczeństwa energetycznego Polski. Mamy zatem w ręce niewątpliwie atuty, tylko musimy je lepiej wykorzystywać.

prof. dr hab. inż. Antoni Tajduś, rektor AGH

Ważnym dokumentem, jaki powstał w wyniku kongresowych obrad, jest Deklaracja Krakowska, która zawiera podstawowe wskazania dla rozwoju górnictwa surowców mineralnych na świecie. Jej realizacja będzie się dokonywać w każdym z krajów członkowskich, a także na kolejnym, 22. Światowym Kongresie Górniczym, który odbędzie się w 2011 r. w Istambule.

Osobiście wierzę, że obecne pokolenie ludzi światowego górnictwa, będące spadkobiercami znakomitych poprzedników, biorąc wzór z ich dzieła, skieruje Światowy Kongres Górniczy na nowe tory i zapewni przez dalsze dziesięciolecia jego efektywne działanie w służbie światowego górnictwa i ludzi wykonujących ten trudny, ale jakże potrzebny ludzkości zawód.

Zdjęcia: Nowoczesne Budownictwo Inżynierskie

